

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 28

8. července 2012

Cena: 8 Kč

K UCTĚNÍ PAMÁTKY MUČEDNÍKŮ Z 21. ČERVNA 1621

Tradiční setkání k uctění památky 27 mučedníků popravených 21. června 1621 se konalo ve výroční den na Staroměstském náměstí v Praze. Jako obvykle začínalo v chrámu sv. Mikuláše. Letos byl na programu varhanní koncert prof. Bohumíra Rabase, přednáška historika z Mnichova Hradiště Mgr. Eduarda Jana Havránka na téma "České stavovské povstání" a projev PhDr. Marie Neudorflové, která mj. označila zamýšlený obnovený mariánský sloup na Staroměstském náměstí za symbol "nezodpovědnosti mocných, kteří ve své povýšenosti a pohodlnosti vkládali na Boží bedra a slabší řešení problémů, které sami způsobovali svou ignorancí, fatalismem a potlačováním lidské svobody a schopnosti".

Za zvuků husitského chorálu se pak průvod odebral k desce se jmény popravených umístěné na Staroměstské radnici, kde položili věnce předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová, předsedkyně Výboru pro zdravotní a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR paní Daniela Filipiová, poslanec Evropského parlamentu pan Jan Zahradil, starosta Městské části Praha 1 pan Oldřich Lomecký, primátor hlavního města Prahy pan Bohuslav Svoboda, potomci pobělohorských exulantů, potomci popravených mučedníků a další hosté.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová ve svém projevu mj. uvedla: "Vracíme se o téměř čtyři sta let proti proudu času, abychom z dobových pramenů a pozdějších bádání vyzvedli a podtrhli podstatu toho, čím naše země na počátku 17. století žily, co formovalo tehdejší společnost, oč usilovala, co z toho se naplnilo, co naopak bylo ztraceno. Čím tedy naše země žily? Snad nejsilnější nadějí. Rýsoval se život ve společnosti, jež bude nábožensky tolerantní, hospodářsky prosperující, s mimořádným rozvojem vzdělanosti, s rozmachem uměleckým. Nebývalá emancipační snaha však vzbudila odpor. Habsburská moc nehodlala tolerovat rostoucí vliv pan-

ského, rytířského a měšťánského stavu v Českých zemích. Od roku 1618 se válčilo, Evropa procházela ohněm změn a traumaty bojů. Z map mizela sídla, země krvácely hospodářsky i duchovně. Jeden z bojů třicetileté války se odehrál na Bílé hoře. Habsburská moc zvítězila a to, co symbolizují kříže v dlažbě tohoto náměstí, se dá popsat několika způsoby.

1. Šlo o nebyvalý akt osobní msty, odpornou krutost, která měla být pro ostatní výstrahou pro všechny časy.

2. Šlo o nastolení jiných poměrů. Naděje na náboženskou toleranci byly srovozeny ze světa krvavým divadlem na popravišti.

3. Šlo o rozdělení společnosti, o pronásledování a vyhánění všech, kteří se odmítli novým poměrům přizpůsobit. Celkový součet byl truchlivý. Pražská exekuce zvedla obrovskou vlnu emigrace a s ní, jak ukazují podobné příklady historie, odešly přední osobnosti ze všech oblastí života tehdejší společnosti. Země tuto ztrátu doháněla po dlouhá desetiletí.

Ptáme-li se po příčině, byla to kombinace nesnášenlivosti, netolerance a touhy po absolutní moci. O důsledcích jsem mluvila. Ukazuje se, že příčiny konfliktů, které následovaly v dalších stoletích, zůstávají stejné... I následky jsou stejné. Popravky, věznění, vyhánění z vlasti, vytvoření druhořadé a vlastně nežádoucí kategorie občanů. A s tím vším přichází všeobecný úpadek, jehož náprava zaměstná mnoho generací. A tak to jde dokola. Otázkou jedinou zůstává - a na tomto místě si ji máme položit - zda už jsme schopni tuto spirálu příčin a následků zastavit. Každý den nám k tomu dává příležitost a je naší věcí, zda ji využijeme..."

V podobném duchu se nesly i projevy dalších hostů - senátorky D. Filipiové, europoslance J. Zahradila, starosty O. Lomeckého i primátora B. Svobody. Shromáždění bylo ukončeno státní hymnou, kterou tentokrát zpíval zcela zaplněnému Staroměstskému náměstí bratr Marek Vávra - umělecký ředitel Husitské hudební školy Harmonie.

Helena Noemi Bastlová

Z pietního aktu na Staroměstském náměstí

Evoluce nebo stvoření?

V Pánu milé sestry a milí bratři, chci reagovat na reportáž sestry Kláry Břeňové, a sice na článek "Konference o Bohu i evoluci na filozofické fakultě UK", který vyšel v ČZ č. 24 z 10. 6. 2012.

Hned na začátku musím bohužel konstatovat, že jsem z toho článku velmi zklamáný. Žijeme v jedné z nejateističtějších zemí tzv. vyspělého světa, a právě toto se negativně promítá do učení našich českých, zejména lidových církví. Ateističtí vědci něco vyvádějí (na předem postulovaném filosoficko-ateistickém základu) a církve se toho zaleknou (prvně to byla Římskokatolická církev, když se začaly ve vědecké komunitě prosazovat Darwinovy, mnohdy velice chybné, myšlenky), zdánlivě totiž ztrácejí pevnou půdu pod nohama. Zejména pak, když přijde nějaký pan Richard Dawkins, zoolog, který se hrdě prohlašuje za ateistu a náboženství, hlavně křesťanské, považuje zcela zvráceně za zlo světa.

Jak už jsem napsal - církve se zaleknou a zoufale hledají jakýsi kompromis. Výsledkem je v současné době tzv. teistická evoluce, ke které se bohužel většinově hlásí i naše církve. A co to vlastně znamená? Bůh Stvořitel prostě v jedné chvíli udělal "Big bang" (Velký třesk) a od té doby se vše ve vesmíru a posléze na Zemi vyvíjí podle nekompromisních zákonů přírodních sil. Nastává selekce slabších, zánik nevyzbrojených či pomalu se adaptujících organismů. Přežívá silnější. Rybám narůstají nožičky a žábry se mění v plíce schopné přijímat

kyslík ze vzduchu. Ještě tak dlouho běhají a skákalí, až se jim vyvinou křídla atd. Mimochodem, fosilní záznam pro tuto nesmyslná evoluční tvrzení nepodává jediné jasné svědectví. Navíc, paradoxně, jednou ze základních tvořivých sil těchto proměn je smrt. Ale nepodává nám Bible zcela jiný obraz dějin? Není snad psáno, že smrt přišla na svět až jako následek hříchu prvních lidí? Nechci se nyní pouštět do hlubokých teologických úvah a rozborů (bylo by to na několik čísel ČZ), ale několik otázek si neodpustím.

Proč v článku sestry Břeňové nebylo ani slovo o přednášce bratra Pavla Kábřta, hluboce zasvěceného kreacionisty? Proč byl kreacionismus zmíněn jen velmi okrajově? Dovolím si odpovědět sám - české lidové církve se v našem ateistickém prostředí bojí naplno hlásat základní biblické pravdy, a proto raději hledají kompromisy, které jsou, řekl bych, dost nešťastné. Další dotaz - proč v již zmiňovaném článku není psáno o tom, že evoluční teorie má své veliké mezery a nedostatky, které řeší buď vírou v miliony let vývoje (což nelze vědecky ověřit - je to prostě založeno na víře a spekulacích), nebo heslem: "však věda na to jednou přijde"? Což už se v historii razilo mnohokrát a dnes již bezpečně víme, že věda ani vědci nejsou všemocní a hlavně vševědoucí.

A ještě jednu poznámku si dovoluji - proč se sestra Břeňová nezmínila o tom, že ve světě existují stovky vysoce kvalifikovaných vědců z nejlepších univerzit a z různých vědeckých obo-

rů (biologie, fyzika, paleontologie, astronomie, informatika, genetika, medicína atd.), kteří zcela odmítají evoluční teorii a jsou zastánci buď kreacionismu nebo tzv. inteligentního plánu. Stačí zapátrat na internetu, nebo se spojit s některými českými vědci, kteří jsou kreacionisté - například Mgr. Libor Votoček, prof. Mgr. Tomáš Tyc, Ph.D., prof. RNDr. Vladimír Král, DrSc., a další.

Co z toho na závěr vyvodit? Lidové církve, nenechme se zastrašovat ateistickou propagandou ve vědě. Zkoumejme informace i z jiných zdrojů než jsou Flegl, Zrzavý, Vácha a spol. V naší mateřštině vyšlo několik velice kvalitních knih na téma Evoluce vs Stvoření, které napsali kvalifikovaní vědci jednoznačně se přiklánějící ke kreacionismu či inteligentnímu plánu. Zcela zásadně odmítají kompromisní teistickou evoluci.

A na úplný závěr ještě takový můj postřeh - všimli jste si při posledním sčítání lidu, že lidové církve, které dělají kompromisy s ateistickou vědou a kvůli ní různě relativizují Boží slovo, jdou se svojí vlašnou členskou základnou prudce dolů, zatímco tzv. vyznavačské církve, které se drží Bible jako věrohodné knihy i z hlediska popisu stvoření Země, potopy světa atd. (a podle mnohých vědců zcela pravem!) jako skutečného Božího slova, zaznamenávají nárůst svých členů?

Přemýšlejme o tom.

V lásce Kristově,

Aleš Toman

Náboženská obec Žamberk

Shromáždění v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

Smíření – úžasný krém proti vráskám

Kněz a spisovatel André Daigneault ve svém uvažování o stárnutí a smrti vymyslel formulaci, která je působivým sloganem: „Smíření – úžasný krém proti vráskám.“ Všichni víme, že právě ono smíření je velmi důležité. Je třeba dokázat se s různými ztrátami v průběhu života srovnat. Opustit dětství a vstoupit do času dospělosti. Bolí to. Někomu se nechce převzít břemeno odpovědnosti, novou fázi odkládá. Rád by zůstal „mamánkem“, který je opečován, má doma servis a může se po libosti bavit. Nezávazně, bez hranic. Sám se nemusí o nikoho starat, jen o své záliby.

Opustit mládí a vejít plným krokem do středního věku, to je rovněž obtížný proces. Bilancování bývá hořké. Nejde v žádném případě o proměnu zcela bezbolestnou, jako bezbolestná nemůže být ani demokracie. Vždyť ani povinnost se neobejde bez bolesti. A přece umět se oprostít znamená setřást bolest, dostat se nad ni, zmoudřít a nelpět na svých nezralých představách. Nesnažit se uměle omladit, nešílet s dietami a plastikami. Vnitřní smíření, přijetí role je opravdu balzámem pro duši i tvář.

Všichni známe lidi i velmi vysokého věku, kteří mají šarm, důvtip, vyzařuje z nich klid. Jejich vrásky smíchu jsou příjemné. Ve tváři nacházíme harmonii, zračí se v ní vnitřní světlo. To je patrné na fotografii devadesátiletého Alberta Schweitzera nebo stejně starého básníka a duchovního Miroslava Matouše. Antická moudrost praví: „Vzdělání je nejlepší cestovné pro stáří.“ Jak tomu máme rozumět? Kdo má intelektuální záliby, bývá šťastný, protože ty mu vydrží. Přestože se třeba už nemůže věnovat sportu nebo jiným koníčkům, na něž už nemá fyzickou sílu, pružnost a pohyblivost.

„Ten kdo je pravdivý, nemůže být ošklivý, leda snad v očích těch, kteří tomu ještě vůbec nerozumějí,“ píše A. Daigneault v závěru své knihy Krize jako šance. Kdesi jsem však naopak četla metaforu „starci s obličejem jako prohrané bitvy“. A moje babička mi jednou ve svých třiaosmdesáti řekla: „Podívej, ty moje vrásky, to je hrozné.“ Odvětila jsem: „Babičko, ale kdepak, mně se tvoje vrásky doopravdy líbí. Protože každá z nich vyjadřuje laskavost, humor, nadhled. A vnímám tu také stopy toho, čím jsi prošla, dvěma světovými válkami, totalitou.“ Kdo z nás by netoužil po tom, aby jeho tvář ve stáří vyjadřovala vyhrané bitvy, smír a lásku jako tvář mé milované babičky?

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

6. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný.

ŽALM 48,2,4

První čtení: Ezechiel 2,1–5

Tužby

2. Za všechny, kdo se na křest připravují, modleme se k Hospodinu.
3. Za povolání k duchovenské službě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože smlouvy, křtem jsi nás povolal zvěstovat příchod tvého království. Daruj nám odvahu, jakou jsi dal apoštolům, abychom za každých okolností vydávali věrohodné svědectví o tvé lásce! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 12,2–10

Evangelium: Marek 6,2–13

Verš k obětování: Žalm 138,2

Verš k požehnání: 115,1

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti za podíl na svatém tajemství chleba a kalicha. Prosíme tě, ať nesehláváme ve službě tvému slovu a radujeme se z toho, že sis nás vyvolil za své svědky! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 30, 60, 291, 310, 327

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

Slepý od narození

Pokračování z minulého čísla
V sobotu bylo zakázáno léčit. Lékařské ošetření mohlo být poskytnuto jen tehdy, kdy život byl opravdu v nebezpečí. Dokonce i tehdy musí být to ošetření jen takové, aby se stav pacienta nezhoršil, nikoli aby se zlepšil. Například člověk s bolestí zubů nemá cucat skrze zuby ocet. Bylo zakázáno sesadit zlomenou ruku nebo nohu. „Když se člověku vymkne ruka nebo noha, nesmí na ni vylévat studenou vodu.“ Tedy člověk, který se narodil slepý, jasně nebyl v ohrožení života: proto Ježíš porušil sabat, když ho vyléčil.

Definitivní závěr byl tento: „Pokud jde o tu slinu, není zákonné, právně platné, dát jí tolik na oční víčka.“

Farizeové jsou typem lidí v každé generaci, kteří odsoudí každého, pokud jeho náboženské představy nejsou totožné s těmi jejich. Mysleli si, že ty jejich jsou jediným způsobem, jak Bohu sloužit. Ale někteří z nich přece jen smýšleli jinak a prohlašova-

li, že ten, kdo koná takové věci jako Ježíš, nemůže být hříšníkem.

Bývalého slepce přivedli k farizeům a ti ho vyslyšeli. Když se ho ptali, co si o Ježíšovi myslí, bez váhání odpověděl. Řekl, že Ježíš je prorok. Ve Starém zákoně se měl prorok osvědčit předváděním znamení. Mojžíš faraonovi garantoval, že je poslem od Boha, právě tím, že konal znamení a zázraky (Ex 4,1-17). Eliáš prokázal, že je prorokem skutečného Boha tím, že konal věci, které Baalovi proroci konat neuměli (1. Královská 18). Bývalý slepec nepochybně pomyslel na tyto děje, když prohlásil, že podle jeho mínění je Ježíš prorokem.

Na každý pád to byl statečný člověk. Dobře věděl, co si farizeové o Ježíši myslí. Dobře věděl, že když se veřejně postaví na Ježíšovu stranu, bude zcela jistě exkomunikován. Ale on tu výpověď učinil a stál si za ní. Je to, jako by řekl: „Jsem pevně rozhodnut v něj uvěřit, jsem pevně rozhodnut při něm stát kvůli tomu všemu, co po-

mne učinil.“ A v tom je nám velkým příkladem.

VZEPŘEL SE FARIZEŮM (J 9,18-34)

Není živějšího obrázku, než je právě tento. Jan kreslí děj tak sugestivně, že lidé v něm jednající jsou před námi jako živí.

Byl zde ten slepec. Farizeové mu nedali pokoj a jemu to začalo jít na nervy. Řekl jim: „O tomto člověku si říkejte, co chcete, já o něm nevím nic, jen to, že díky jemu vidím.“ Taková bývá křesťanská zkušenost – mnohý člověk neumí teologicky přesně vyjádřit, co věří o Ježíši, ale umí dosvědčit, co pro jeho duši Ježíš učinil. Člověk to sice nemusí pochopit svým intelektem, může to ale pociťovat svým srdcem. Je lépe milovat Ježíše než milovat teorie o něm. Byli tu rodiče slepce. Zřejmě se jim nechťelo spolupracovat, ale zároveň se báli.

Přeložila Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

HUSŮV NÁSLEDOVNÍK JERONÝM PRAŽSKÝ

„Kristus, můj Pán, byl pro mne trnovou korunou korunován, proč bych tedy já k jeho počtě tuto korunu rád nenesl?“ Tak pravil Jeroným Pražský, dne 30. května 1416 stojící tvář v tvář našňořeným kardinálům, prelátům oděným do slavnostních pluvialů, středověkým farizeům v mitrách, se zlatými prsteny a s honosnými berlami, tak nepodobnými prostým holím židovských pastýřů. Život českého filosofa měl brzo skončit na hranici, kterou se trestala teologická neposlušnost. Bystrý pozorovatel, vtipný gloriátor, skvělý rétor, pohotový komentátor, intelektuál a provokatér, politický myslitel a horlivý následovník svého betlémského učitele Jana Husa, byl v posledních chvílích svého života účastníkem neskonale trapné, hloupé, směšné a drzé soudní komedie, kterou středověká církev tak ráda dávala najevo svoji „Moc“. Tak jako před ním Hus a po něm mnozí další, stěhl se Jeroným s totalitní mocí, která život, učení, smrt i vzkříšení Ježíše Krista cupovala na kousky svojí arogancí zatavenou do votivních předmětů, bohatých ornátů, věroučných a právnických tezí a zákonů, z nichž se časem stala klec pro svobodné duchy a past pro ty, kteří lámali mříže scholastiky bedlivým studiem Písma svatého a zahanbovali vysoký klérus následováním života Ježíše Krista v prostotě a přímocnosti myšlení a řeči. Ačkoli se Jeroným Pražský modlil stejný Pater noster, vyznával dobové Credo, účastnil se litaní, přesto stanul před soudem, protože hlásal učení k smrti odsouzeného a popraveného Jana Husa. Betlémský mistr byl velkým mužem víry a mravů, který neodvolal své učení, neboť se cítil nevinný na základě žité zkušenosti modlitby a čtení Písma. Jeho žák Jeroným byl velkým mužem rozumu a filosofie, mužem bouřlivého života, ostrého

jazyka a nekompromisní sokratovské ironie, kterou užíval proti natvrdlým bafuňářům kultu, vznešeným hlupákům moci, snobským kazatelům chudoby pro jiné a ochráncům nesrozumitelnosti „vysoké teologie“. Tyto „celebrity“ neskutečně dráždil a nenávisť k němu byla z jejich strany tak velká, že když Jeroným konečně dopadli a uvěznil v Kostnici (1415-1416), rozhodli se zadupat jeho důstojnost do země! Svě hlupáctví však odkryli dokonale, protože když trápený a mučený Jeroným odvolal učení Husova a svého mistra zapřel, ba do Prahy list o tom svým stoupencům napsal, pokračovali tito ničemové ducha v jeho týrání. Bohu díky! Neboť tehdy Jeroným pochopil, že před lidmi tohoto ražení si člověk uchová čest jen tehdy, pokud zůstane pevně stát ve svém přesvědčení! Jeroným odvolal své odvolání, přihlásil se k Husovi, ba vyznal se z hříchu velkého, že svého mistra a svatého mučedníka zapřel! Odvolal odvolané, stal se dobrovolně superheretikem a megakacířem!

Kolik takových Jeronýmů máme v církvi, a kolik Husů? Určitě tu jsou, ale dokud na ně nedopadne ruka hlupáků, nedozvíme se o nich. A kolik máme v církvi nepoctivců, mamonářů, bafuňářů, celebrit marnosti a sym-

bolů povrchnosti? Tipněte si! Kolik máme spravedlivých, čestných, nezištných a z idejí Krista Pána žijících duchovních i laiků? Ale jsou, jistě, ale o těch se nemluví, a často ani neví! A kolik máme i my v církvi šizůnků, vypočítavých břichotřasů, prebendářů, kariéristů, vašnostů bez špetky fantazie, zato drzých ve své soběšředné hlouposti, kteří odměňují kamarádčiky a mstí se neposlušným a hrdým! Rozhlédněte se! Vždyť na nás samých, na našich malostech a hříších, zrcadlí se sláva i bída celého lidstva. Lidstva k obrazu Božimu stvořeného, lidstva pro svoji pýchu transtředného, lidstva Kristem Ježíšem vykoupeného a lidstva do budoucna souzeného a snad i spaseného.

V den, kdy píšete tuto homilii, dozvěděl jsem se o tragické smrti jednoho ze svých studentů na gymnáziu. Jeho křestní jméno bylo biblické – Jonáš. Nebylo mu souzeno, aby dorostl třeba do velikosti Jana Husa, nebylo mu dáno stát se někým, jako byl Jeroným Pražský. Ve svém lidství však tento mladý člověk nesl obraz Boží lásky. Ve své tragické smrti odraz Kristova utrpení na kříži, které ani po tolika stáletích nedává na první, zběžný a povrchní pohled žádný smysl...!

Martin Chadima

„Hospodine, ty tvoříš dobré i zlé, ty rozdáváš radost a uděluješ milost, ty dopouštíš zlo a hledíš na nepravosti každého z nás!

Ty jsi povolal bratry Jeronýma i Jana, ty jsi je obdařil důstojností! Jakkoli jsou odporné skutky těch, kteří je uvrhli do žaláře i do plamenů, neodnímej ani od nich své milosrdenství a odpuštění! Dovol nám vidět skutky lidské očima věčnosti a nauč nás nesoudit tak příkře!

Vždyť ve smrti jsme si nakonec všichni rovni. Nechť se jednoho požehnaného dne sejdem nejen s těmi, které jsme obdivovali, ale i s těmi, kteří prošli našim životem jen letmo, a přesto na nás svojí někdy tak časnou, tak brzkou smrtí vrátili k evangeliu a k naději Hospodinově, kterou vyřkl apoštol Pavel: „V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.“

ROZMĚR VÍRY A VOJENSKÁ OPERACE ANTHROPOID 3

Pokračování z minulého čísla
Z Petřkových spolupracovníků je v historiografické literatuře doposud téměř neznámá a nezmapovaná pomoc Josefa Jeřábka ze Sboru knížete Václava Na Zderaze, který leží v blízkosti chrámu sv. Cyrila a Metoděje. Josef Jeřábek se od počátku okupace zapojil do protinacistické rezistence. S Vladimírem Petřkem se znal řadu let ze setkání v kapli Zemské porodnice v Praze u Apolináře, kde jako matriční úředník dvakrát týdně zapisoval křty vykonané bratrem farářem Jaroslavem Krejčárkem. Nejednou se také stalo, že listonoš omylem zaměnil poštu určenou pro pravoslavnou duchovní správu a doručil ji na farní úřad protějšího československého kostela. Kostelníku Jeřábkovi se tak mnohdy naskytla příležitost, aby s kaplanem mezi čtyřma očima probral válečnou situaci, nové zprávy ze zahraničí, ale i běžné anekdoty, které dle jeho vzpomínek Petřek nejen rád poslouchal, ale i vyprávěl.

Již počátkem roku 1942 vznesl při jednom vzájemném setkání Vladimír Petřek na bratra Jeřábka otázku, zda někdy nebyl žádán o výpomoc při ukrývání nehlášených osob a jak by se v této situaci zachoval. Oba se shodli, že v takovýchto případech je na místě co největší opatrnost před provokatéry gestapa. Na druhou stranu Petřek tehdy zdůraznil, že: *takovéto lidi nesmíme odmítat, že je šlaster, když takovému člověku aspoň cigaretu může podat, ovšem, že těch má nedostatek, že by potřeboval mít takový zdroj, jako mám já od tatínků v porodnici.* Zdá se tedy, že ještě před příchodem parašutistů do krypty, kaplan věděl kde a komu pomoci.

V průběhu roku 1942 tak vykristalizoval v okolí kostelníka Jeřábka okruh spolupracovníků, kteří mu dodávali nejen potraviny, ale i potravinové lístky a finanční obnosy. Patřili mezi ně jeho sourozenci z Podbrdsk a dále především věřící z novoměstské náboženské obce, konkrétně již zmiňovaní manželé Krejčárkovi, Cecilie

Průšová, Aloisie Rábová, Anežka Nováková a Marie Matěnová. K cestám pro nedostatkové potraviny využíval Josef Jeřábek potvrzení od bratra faráře Krejčárka, které ho opravňovalo vybrat si volný den místo neděle, kdy musel být přítomen ve sboru, během pracovního týdne.

Události nabraly spád počátkem června, kdy se Vladimír Petřek dotazem zmínil, zda by bratr Jeřábek nemohl obstarat nějaký civilní oblek, případně větší množství potravin. *Milerád jsem mu dal slib a ještě jsem mu doporučil, že bych navázal styk s jeho holičem Josefem Buštou ze Zderazu, za něhož se zaručuji, že ho znám jako dobrého Čecha. [...] Dr. Petřek vzal doporučení na p. Buštu s potěšením na vědomí. Pan Bušta moje sdělení s radostí přijal. Po nějakém dnu přišel jsem opět na holení. Pan Bušta jevil radost, tak jako když jsem mu poprvé sdělil zmíněnou spoluslužbu. Po obsloužení zákazníka mně sdělil, že čeká na 9. hod. pana dr. Petřka. Ukázal mi, co se mu podařilo pro něho získat. V obálce měl připraven: celý lístek na maso, lístky na pečivo, 20 cigaret a 500 korun. Brzy na to vešel duchovní Petřek, při předávání obálky p. Buštou do ní nahlédl a současně dal nahlédnout také mně. K onomu obsahu jsem ještě přidal v tom okamžiku 1000 korun. Načež nám poděkoval jménem „našich chlapců“. Mně připojil ještě poděkování za dvoje ošacení, jak se chlapcům hodilo a za salámy, že mně vzkazují vyřídít štípanou pusou. Řekl jsem, že zítra dostanou další salám. Mimo poděkování ještě řekl dr. Petřek: „Až my tady jednou již nebudeme, budou tyto zdi vyprávět našim potomkům, že tady vznikl počátek likvidace germánské bestiality.“*

Zmíněné dva obleky tehdy obstaral vedle samotného Jeřábka krejčí František Valenta. Salámy dodával velký ctitel biskupa Gorazda, majitel uzenářství Jaroslav Bartůněk. Celkem Josef Jeřábek se svými spolupracovníky do Petřkových rukou předal: větší množství lístků na pečivo včetně

bábovky, cukr, jablka, salámy, cigarety a čtyřikrát po 1000 korunách. Vůbec poslední zásilku předal od Františka Valenty. Šlo o koláče a soupravu prádla. Sám k tomu přidal salámy a cigarety.

Sborovník Jeřábek stejně jako ostatní podporovatelé nevěděl, komu je jídlo a šatstvo určeno: *Věřil jsem, že bratr dr. Petřek podporuje nějakou skupinu vlasteneckého odboje, ale že mají souvislost s atentátem na lotra Heydricha, jsem nevěděl. Až po prvních výstřelech asi o půl páté hodině ranní dne 18. 6. 1942, po vyběhnutí na kostelní půdu s rozhledem ze střešních vikýřů – vidím sta německých vrahů.* Bratr Josef Jeřábek se ve své době ukrytý a situované pozorovatelně stal jedním z mála nezvaných svědků několikahodinového vzduchu sedmi statečných vojáků, kteří bezezbytku naplnili slova vojenské přísahy: *[...] životy své ochotně dáme na ochranu vlasti a za její svobodu; přísaháme, že budeme druh druhu milovat, k sobě věrně stát, v nebezpečí se neopouštět, ale až do konce se bránit tak, jak nám káže mužná čest a vědomí povinnosti občanských.*

Drama odehrávající se v chrámu a jeho okolí kostelník sledoval po celý den. Přirozeně i on očekával, zda nebude prozrazen a zatčen. Pro tento případ si z pudy vyzvedl ukrytý revolver a byl připraven se bránit se zbraní v ruce. Nakonec osudový 18. červen 1942 i zbytek války ve zdraví přečkal a v květnu 1945 mohl o svých kontaktech a spolupráci s Vladimírem Petřkem vydat svědectví, které je mimo jiné dokladem Petřkovy výjimečné statečnosti: *Mám za prokázané, že výsledkem pravoslavných kněžů nebyl nikdo prozrazen, že byli kdo zjištěn, muselo se tak stát nějakou zradou. Věřím, že dr. Petřek byl při své inteligenci tolik pevný, neboť neprozradil mne ani p. Buštu, proto neprozradil ani jiné!*

Martin Jindra

Pokračování příště

Máme ho všetci radi

Starostka mestskej časti Bratislava – Staré Mesto Tatiana Rosová a okresná organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska – Staré Mesto na deň 14. júna tohto roku zorganizovali v Zichyho paláci sút'áž s pozoruhodným názvom „Starý otec Starého Mesta 2012“. Preto s pozoruhodným, lebo ešte máme stále na pamäti, ako sa naši muži dovoľávali svojho práva – osláv „Dňa mužov“. Akú to len krivdu niesli roky – rokúce ...

Tak ako sa to deje už viac rokov v rôznych krajinách sveta, ani v Bratislave neostali tentoraz muži – starí otcovia bokom. V prvej polovici tohto mesiaca sa uskutočnil historicky prvý ročník sút'áže o najlepšieho z nich. A že si všetci šiesti kandidáti museli zmerať sily, to dokazovali ich vykonané skutky aj vedomosti. Ved', keď si chcú získať čisté srdiečka svojich vnúčatiek a vnúčikov, musia veru držať spolu s nimi krok. Dnešná doba totiž pri naša deň čo deň neočakávané zmeny, požiadavky, s ktorými sa musia ich šedivé hlavy popasovať. Ale oni to zvládajú. Na kurzoch sa učia jazyky – angličtinu, japončinu, francúzštinu, ba dokonca známi sú aj takí, čo sa za dva roky naučili svetový umelý jazyk esperanto – a to len kvôli záujmu svojho potomstva o túto reč. Lebo ako je to historicky známe, za totality sa museli učiť ruštinu. Mnohí ovládajú aj internet. Ako by to vyzeralo, keby si nevedeli „zaskejpovať“ alebo „zamejlovať“ s tými vnúčatami, čo žijú d'aleko od nich...

Do sút'áže sa mohol prihlásiť ktorýkoľvek starý otec zo Starého Mesta. Jednou z ďalších podmienok bola tá, že aspoň jedno vnúča muselo bývať v tejto mestskej časti. Z veľkého počtu prihlásených vybrala komisia šiestich adeptov. Medzi nimi aj brata Ing. Vladimíra Petratura. A dobre padlo počuť z úst tam prítomných detí a mládeže, odpovedajúcich na otázku, že ktorý starý otec je z tých šiestich najlepší, odpoveď vždy znela: „Ten môj!“

Ale najlepším mohol byť len jeden. Tým sa stal náš regenschori – brat Ing. Vladimír Petratur. K takémuto úspechu mu blahoželáme. Starostka Tatiana Rosová korunovala nášho brata za kráľa všetkých „Starých otcov Starého Mesta“. Nám teda ostáva už len zvolat: „Nech žije kráľ!“

Dr. Hedviga Kramárová

Varhany v Chlumci opäť hrajú

V Husovom sboru v Chlumci nad Cidlinou se 31. května konal varhanní koncert, který odehrála varhanice Jiřina Dvořáková. V rámci koncertu posluchači slyšeli skladby J. S. Bacha ale i mnoha dalších mistrů a na závěr přítomní mohli navrhnout téma na hudební improvizaci. Koncert se konal jako slavnostní znovuvedení varhan do provozu po dlouhé a náročné celkové rekonstrukci.

V této souvislosti je nutno poděkovat Královéhradeckému kraji za dotaci v roce 2009 ve výši 157000 Kč, Městu Chlumeck nad Cidlinou za dotaci ve výši 100000 Kč v roce 2011, O. S. Společná Cidlina za pomoc při sjednání a administraci dotace ze SZIF ve výši 72000 Kč a obci Písek za dotaci ve výši 5000 Kč. Celková cena rekonstrukce varhan byla 335000 Kč. Bez štědrosti uvedených i dalších dárců by tato rekonstrukce nebyla možná.

Jménem náboženské obce v Chlumci nad Cidlinou všem zainteresovaným institucím i jednotlivcům děkuji a vyprošuji Boží požehnání.

Rostislav Kotrč

HLÁSAT SLOVO, KTERÉ DUCHOVNĚ POVZBUZUJE

Aby kázání zaujalo a věřící povzbuzení odcházeli domů, závisí primárně na kazateli, jak se na ně se slovem Božím obrací, jakou formu si pro specifický obsah zvolí. V poslední době se stále hlasitěji ozývá (hlavně ze strany římskokatolické vrchnosti) kritika kázání při bohoslužbách, že jsou bezbarvá, nudná a postrádají duchovní koření. Předseda papežské kulturní rady, kardinál Gianfranco Ravasi na jedné z přednášek na Gregoriánské univerzitě vyzývá kazatele, aby si za příklad brali samu Bibli, která při čtení někdy i znepokojuje a znejist'uje, což však je v jeho očích nepostradatelnou vlastností u hlásaného slova.

O kvalitě jednoho římskokatolického kázání jsme měli příležitost se přesvědčit v předvánoční době, když nás přilákaly na mši do bratislavského dómu sv. Martina nově instalované (všeobecně vychvalované) varhany. Jejich zvuk i nás

potěšil, méně už kázání, které jsme si při této příležitosti měli možnost vyslechnout: bylo čtené, neosobní, nudné a bez specifické ústřední myšlenky.

Fundované kázání totiž vychází z vícerych předpokladů: hlavní úlohu sehrává osobnost kazatele, jeho důkladná znalost Bible.

Podstatná je též kazatelova společenská angažovanost a jeho životní zkušenosti, bez kterých není možné, aby hlásal úspěšně „slovo, které duchovně povzbuzuje“, a na neposledním místě jsou to jeho psychologické znalosti a tím schopnost skloubit duchovní slovo se skutečným životem a aktualizovat tak pro obec věčné pravdy z „knihy knih“.

Nemalou úlohu sehrává samozřejmě též kazatelův hlasový fond, rytmus a intonace jeho jazykového projevu, což dodává hodnověrnost kázanému slovu a tvoří s ostatními schopnostmi kazatelovo charisma.

Všechny zmíněné momenty, vhodně uplatněné, dokáží vytvořit kázání, která si určitě získají přízeň posluchačů.

Odcházejíce z výše zmíněné návštěvy mše v dómu sv. Martina jsme si ale také uvědomili, že toto konstatování je možné jen na základě porovnání (což tamější účastníci mše zřejmě nemají). A uvědomuji se si tuto skutečnost, jsme se rozhodli vyslovit našemu kazateli, biskupu Janu Hradilovi, uznání a díky jak za všechna nedělní kázání, tak i za fundované analýzy biblického slova na našich biblických setkáních, kdy náš biskup vždy věrohodně prezentuje a pro náš každodenní život užitečně interpretuje stále platná moudra a poučení zaznamenaná Bibli. A tím kořením zde jsou jemný humor a životní optimismus.

Inge a Petr Stahlovi,

Náboženská obec Bratislava

ZPRÁVY

Seminář liturgického zpěvu

Dovolují si pozvat jménem Církevní husitské ZUŠ Harmonie všechny zájemce o liturgický zpěv na další seminář liturgického zpěvu.

* 9. seminář liturgického zpěvu se bude konat v pátek 14. září od 12.15 do cca 17 h v prostorách Církevní husitské ZUŠ Harmonie, Bílá 1, Praha 6 - Dejvice.

* 10. seminář liturgického zpěvu se bude konat v pátek 12. října od 12.15 do cca 17 h na stejném místě.

Na seminářích se bude probírat dechová a pěvecká technika a zájemci si také vyzkouší zpěv liturgie a písní CČSH za doprovodu profesionálního varhaníka.

NA SEMINÁŘ SE MOHOU PŘIHLÁSIT ZÁJEMCI ZE VŠECH DIECÉZÍ!

Svou účast prosím potvrďte sms na tel.: 603 309 363. Do zprávy napište jméno a příjmení. Děkuji

Marek Vávra
umělecký ředitel Církevní husitské ZUŠ Harmonie, o.p.s.

Nabídka bytu

Náboženská obec v Nechanicích nabízí k pronájmu byt 2+1 v RD se zahradou a dalšími prostory, ústřední topení – kotel plyn i uhlí. Měsíční nájemné 2500 Kč bez poplatků za služby, v případě práce sborovníka bude nájemné sníženo.

Bližší informace na emailu: rostislav.kotrce@ccsh.cz, tel.: 777 737 767

Benefiční koncerty

V červenci se v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí koná řada benefičních koncertů. Začínají vždy ve 14 h a vstup je dobrovolný.

* 9. července - Seattle Girls Choir Prime Voci (USA)

* 10. července - Hoff Korforening (Norsko)

* 13. července - Mayibuy'i Sakhile Youth Development Choir (JAR)

* 22. července - Orange High School Choir (USA)

* 29. července - Hong Kong Baptist Orchestra (Hongkong), soprán Štěpánka Heřmánková (ČR)

Rodinný klub Nuseláček

Křesťanský rodinný klub Nuseláček nabízí ve svých prostorách v Tábořské ulici č.p. 65 celou řadu volnočasových aktivit pro děti, rodiče i celou rodinu. Nejvíce jsou zastoupeny hu-

Slavnost na Spořilově

A proto, když nám byla z Božího slitování svěřena tato služba, nepoddáváme se skleslosti.

2 K 4,1

V sobotu 16. června se po polední shromáždili hosté a věřící náboženské obce na Spořilově. Nastal čas společného ztišení modlitby a chvály Otci za radost stvoření i jeho přítomnost ve víře danou nám za dědictví.

Pod širým nebem za jasného slunného dne jsme konali službu, kterou vedl bratr Pavel Kolář, liturg, teolog a pedagog Husovy bohoslovecké fakulty, farář sloužící a působící v pražských Nuslích. Za původní Farského liturgie jsme s písní vešli do našeho stanu setkání, abychom Pánu s modlitbou odevzdali dík za jeho moc, která v Synu křísí svět.

Chtěli jsme v podobě naší snahy vyjádřit obdiv a úctu pojící se ke vztahu, který k nám Hospodin chová. Předali jsme společně se sestrou Michaelou a

dební a tvořivé činnosti. Vedoucí klubu je bývalá středoškolská profesorka sestra Mgr. Dana Krausová, která již řadu let organizuje dětské keramické kroužky na několika pražských školách a školkách. V rámci komplexní péče o rodinu může zájemcům v klubu poradit pedagog, sociální pracovníce, psycholog i duchovní. Klub mohou navštěvovat nejen rodiče s dětmi, ale i prarodiče s vnoučaty. Rodinný klub Nuseláček provozuje Středisko pro děti a mládež Praha při obecně prospěšné společnosti Husitské centrum ve spolupráci s náboženskou obcí v Praze 4-Nuslích. Projekt spolufinancuje Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky v rámci podpory rodiny.

(ik)

bratrem Pavlem to, co jsme od Pána přijali. Sbor na Spořilově dostal nové kněžiště. Poděkování náleží bratru Mgr. Jaromíru Jírovi za koncert i všem dalším, kteří se podíleli na přípravě zahradní slavnosti.

Kěž Bůh požehná skrze Ducha svatého nám všem společnou snahu služebníků, kteří svou prací i životem na jeho díle svědčí Pánu.

Nechá-li národ a stát československý toto dílo padnout a zahynout, pak věru není hoden, aby proň vůbec pracoval. Avšak církev československá je tu, a ona už nezhyne. Nepřátel se jí báti netřeba: jen ať jí neublíží přátelé. ("Z Podař jha", ThDr. Karel Farský, Nakladatelství reformního duchovenstva, Praha, 1920, str. 48)

Na setkání s vámi se těší při čtvrtém roce setkání L. P. 2013

Rada starších a duchovní z náboženské obce Spořilov

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 9. 7. - 20 hodin
Vivaci, Bach, Dvořák
Prague String Orchestra,
Czech Radio Chamber Chorus,
diriguje: Š. Britvík
- * 10. 7. - 17 hodin
Bach, Vivaldi, Dvořák
ADAMUS TRIO,
J. Adamus - hoboj,
J. Adamusová - housle,
K. Novotná - cembalo
- * 11. 7. - 17 hodin
J. Pachelbel, Bach, Franck,
Buxtehude
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
- * 12. 7. - 17 hodin
Bach, Franck, Bizet
I. Slavíková - mezzosoprán,
B. Rabas - varhany
- * 13. 7. - 17 hodin
Bach, Schubert, Dvořák
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
- * 13. 7. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle
- * 14. 7. - 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka
- * 14. 7. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga

Jana Krajčířiková

Z EKUMENY

ITALSKÝ KOUČ PRANDELLI OSLAVIL POSTUP DO SEMIFINÁLE ME DALŠÍ NÁBOŽENSKOU POUTÍ

Trenér fotbalistů Itálie Cesare Prandelli oslavil postup do semifinále mistrovství Evropy další náboženskou poutí. Bezprostředně po nočním přeletu do Krakova po nedělním čtvrtfinálovém vítězství v penaltovém rozstřelu nad Anglii vyrazil spolu s realizačním týmem do kaple vzdálené 11 km od týmového hotelu ve Wieliczce.

Čtyřiapadesátiletý Prandelli se podle agentury ANSA vydal na cestu zhruba ve čtyři hodiny ráno a neodradil ho ani hustý déšť. Pro italského trenéra šlo už o druhou podobnou pout' na Euru. Před týdnem po postupu ze základní skupiny šel se čtrnáctičlenným realizačním týmem a viceprezidentem svazu Demetrem Albertinim do 20 km vzdáleného kláštera poustevnického řádu Kamaldulů, jehož členům návštěvu v případě čtvrtfinálové účasti při příjezdu do Polska slíbil.

podle ČTK

CVVM: PODLE 62 % VĚŘÍCÍCH MÁ ŽENA PRÁVO SAMA ROZHODNOUT O INTERRUPCI

Pouze dvě procenta obyvatel České republiky by úplně zakázala interrupci, naopak téměř 65 % dotázaných by spíše umožnilo euthanasiu v případě nevléčitelně nemocného člověka, vyplývá to z nedávného šetření Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). Podle výzkumu, který se uskutečnil na vzorku 1042 dotázaných během 7. - 15. května se téměř tři čtvrtiny Čechů (72 %) domnívají, že o interrupci má žena právo rozhodovat sama. Názor, že by potrat měl být povolen jen s přihlédnutím ke zdravotním a sociálním ohledům na dítě a ženu, zastává necelá pětina (17 %) dotázaných. Výhradně při ohrožení života ženy by interrupci povolilo 6 % dotázaných a 2 % by interrupci úplně zakázala. Zásadní rozdíl v názorech na umělé ukončení těhotenství se projevil mezi věřícími v Boha a nevěřícími. S výrokem, že žena má právo sama rozhodnout o interrupci, souhlasí pouze 62 % věřících ve srovnání se 78 % mezi nevěřícími. Věřící lidé statisticky významně častěji podporují povolení interrupce pouze s přihlédnutím ke zdravotním či sociálním důvodům a interrupci při ohrožení života ženy. Úplný zákaz umělého ukončení těhotenství by podpořilo 5 % věřících a 1 % nevěřících.

V otázce ukončení života nevléčitelně nemocného člověka se téměř dvě třetiny oslovených (65 % při součtu odpovědí „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“) kloní k názoru, že náš právní řád by měl euthanasiu umožňovat. S jejím uzákoněním nesouhlasí 25 % respondentů a každý desátý se k tomuto tématu neumí vyjádřit, uvedla tisková zpráva CVVM.

podle www.christnet.cz

ŘÍMŠTÍ KATOLÍCI, PRAVOSLAVNÍ A ANGLIKÁNI SE V AUSTRÁLII SPOLEČNĚ POSTAVILI PROTI ZMĚNĚ DEFINICE MANŽELSTVÍ

Římskokatolická, řecká pravoslavná a anglikánská církev se v Austrálii spojily v protestu proti manželstvím osob téhož pohlaví. Ve třech různých pastoračních listech adresovaných vlastním věřícím římskokatolický arcibiskup Sydney, kardinál George Pell, jeho anglikánský protějšek Peter Jensen a řecko-pravoslavný arcibiskup Stylianos Harkianakis protestují proti dvěma návrhům zákona předloženým v australském parlamentu, které usilují o zavedení homosexuálních sňatků.

Tato změna, jak uvádějí náboženští lídři, je neslučitelná s křesťanstvím a, jak zdůrazňuje zejména kardinál Pell, "místo, aby diskriminace a nespravedlnosti odstraňovala, naopak je zavádí". Stejně pohlíží na věc arcibiskup Harkianakis, pro nějž "změna formy tradičního manželství je proti posvatosti manželství, jak jej pojímá křesťanská víra." Anglikánský arcibiskup Jensen k tomu dodává, že změna definice manželství přesahuje kompetence parlamentu a že podobné opatření by společnost roztržilo, a tak by se negativně podepsalo na společném dobru.

RaVat

ZPRAVODAJ FOX NEWS BUDE VYLEPŠOVAT MEDIÁLNÍ OBRAZ Vatikánu

Vatikán najal zpravodaje americké televize Fox News Grega Burkea jako poradce, který by mu měl pomoci zlepšit komunikační strategii. Uvedly to 24. června vysoké zdroje ve Vatikánu.

Burke je evropským zpravodajem Fox News se sídlem v Římě. Je současně členem konzervativní římskokatolické skupiny Opus Dei. Ve Vatikánu bude ve státním sekretariátu "vysokým poradcem pro komunikaci". Vatikán od zvolení papeže Benedikta XVI. v roce 2005 musel řešit několik komunikačních zádrhelů. Nyní se potýká se skandálem kolem úniku důvěrných dokumentů. Dvaapadesátiletý Burke pracuje pro Fox News deset let, předtím byl zpravodajem časopisu Time v Římě. Fox News vysílá od roku 1996 a je dominantní zpravodajskou televizí v USA. Tvrdí, že její zpravodajství je "férové a vyvážené", zatímco její kritici zdůrazňují, že je ostře stranická ve prospěch pravice a republikánů.

podle ČTK

**Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Kázání v Nazaretě

Z biblického textu Marek 6,1-6 si vypisujte písmenka podle tohoto klíče: první číslo v trojici udává číslo verše; druhé znamená slovo v tomto verši a třetí označuje písmeno v daném slovu.

5,6,3 1,6,5 2,1,4 4,8,2 2,3,4 6,5,1 1,1,4 3,3,3 1,8,6
5,3,1 2,7,8 4,6,3 3,2,1 1,4,2 2,3,1 6,1,1 4,4,1

(Řešení z minulého čísla: Právím ti, vstaň.)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9